

Bozkováček

Poutní 2021

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

bozkovská pouť je tu a doufejme, že situace kolem pandemie se definitivně srovná a budeme moci odložit všechna opatření. Bylo to dlouhé a únavné. Obec Bozkov připravuje společně se všemi spolky a dobrovolníky doprovodný program, tak doufáme, že ho podpoří dobré počasí a co nejmenší omezení.

Jak všichni dobře víte, dokončila se silnice z Podbozkova na Cimbál. Musím ještě jednou poděkovat všem zúčastněným firmám za opravdu vzornou spolupráci v rámci budování, Krajskému úřadu v Liberci a hlavně Davidu Pražákovi za jeho angažovanost pro věc. Samozřejmě že to nebyla procházka růžovou zahradou, ale zvládli jste to i vy, občané Bozkova a sousedních vesnic, kteří jste byli ovlivněni objížďkou, a hlavně ti, kteří bydlí přímo na trase objížďky. Doufejme, že díky tomuto veledlu skončí i časté ježdění touto cestou a obyvatelé budou mít klidnější život. Vážíme si i toho, že se dařilo v obci v rámci rekonstrukce vylepšit některé komunikace a za výhodných podmínek vyasfaltovat část dálnice a cesty v Drahách.

Obec dobudovala čistící zařízení u budovy sokolovny tak, aby byly splněny náležitosti této budovy jako celku. Na sokolské zahradě jsme instalovali 12kubíkovou nádrž na dešťovou vodu, která bude sloužit na zalévání zeleně. Bylo vybudováno hřiště pro děti u ZŠ, které již slouží našim dětem navštěvující toto zařízení a je přístupné i veřejnosti. Je samozřejmě důležité dodržovat provozní řád a hřiště se snažit udržovat v co nejlepším stavu. Obec podpořila akci na budově kabin, kde byla vyměněna střešní krytina a střešní okna tak, aby budova mohla nadále sloužit nejen

sportovcům. Na prázdniny chystáme vnitřní rekonstrukci v ZŠ. Pokud budeme úspěšní v žádosti o dotaci, přivítáme v novém školním roce naše děti ve vylepšeném prostředí.

Jako vždy chci poděkovat všem aktivním členům spolků, jakož i všem dobrovolníkům, kteří se ve volném čase a bez nároku na odměnu věnují aktivitám v naší krásné obci.

Na závěr samozřejmě přeji dětem hezké vysvědčení, hezkou slunečnou pouť a všem, kteří se vypravíte, krásnou dovolenou se šťastným návratem.

Stanislav Doubek, starosta

ZPRÁVIČKY ZE ZŠ A MŠ BOZKOV

Konečně jsme se letos dočkali pěkné bílé zimy a děti se mohly venku pořádně vydovádět. Děti v mateřské škole si zajezdily na bobech, postavily si eskymácké iglú a další stavby a postavičky ze sněhu. Díky mrazu si mohly děti vyzkoušet různé pokusy s vodou a ledem.

Na rozdíl od II. třídy, která se učila distančně, mohli děti a žáci z MŠ a I. třídy školu normálně navštěvovat. V mateřské škole tak stihly děti i karneval. Na začátku března však byl uzavřen provoz celého zařízení, a to na celých 6 týdnů. Distanční výuka tak probíhala nejen na základní škole, ale i v mateřské škole – pro předškoláky. Paní učitelky dětem v MŠ posílaly různé materiály a úkoly (pracovní listy) na určitá témata. V dubnu se vrátila do provozu celá základní škola a z mateřské školy pouze předškoláci a děti rodičů vybraných profesí. Ostatní děti si musely ještě chvíli počkat.

Na Den Země připravila II. třída stopovanou pro své spolužáky z I. třídy. Žáci během trasy zvládli splnit 10 úkolů na téma naše příroda. V závěru hry na všechny čekala sladká tečka.

Na konci dubna se děti v MŠ převlékly za čarodějnice a užily si „čarodějnický rej“ spojený s různými soutěžími a opékáním špekáčků. Ty si opekli s chutí i žáci ZŠ.

Od května se mateřská škola opět naplnila všemi dětmi. Bohužel, moc neprálo počasí, aby mohly děti chodit na delší procházky a výlety po okolí.

Na konci května se počasí umoudřilo a pro žáky ZŠ paní učitelky vymyslely přírodovědnou aktivitu pro práci venku – hledání přírodnin a jejich pojmenování. Na velkém archu papíru byla vyznačena políčka s písmeny abecedy. Žáci měli za úkol najít přírodniny, pokud možno ke každému písmenu z abecedy. Pokud se jim nepodařilo najít přírodninu, např. na písmeno „y“, název přírodniny si mohli ve škole najít ve slovníku.

Svátek dětí oslavili žáci základní školy výrobou a

předáním drobných dáreků pro děti mateřské školy. Dětem se dárečky moc líbily a podarovaly zpět žáky sladkou odměnou. Děti mateřské školy se pak druhý den vypravily do Dřevěnky na pizzu. Žáci ve škole vyrobili dárky i pro sebe – náramek z korálků s písmenky.

Ve čtvrtek 10. 6. se základní a mateřská škola společně vypravily na školní výlet. Tentokrát nás čekala ZOO v Liberci a lanovka na Ještěd. Mezi základní vybavení letošního výletu patřily pláštěnky a také výborné kuřecí nugety k obědu od paní kuchařky.

Cesta autobusem díky panu řidiči Jiřímu Rážovi proběhla v poklidu. ZOO v Liberci nás přivítala sluníčkem. Hned jak jsme vešli, čekalo nás první zastavení – svačina, abychom nabrali energii na prohlídku ZOO. Prošli jsme si snad všechna zákoutí zoologické zahrady a nezapomněli se naobědvat. Trochu nás mrzelo, že jsme neviděli lachtany a tučňáky, ale i tak jsme si to užili. Jako bonus navíc pro školáky byl v 11 hodin „ptačí orloj“, na který nás upozornila jedna žákyně. Mnozí žáci si také zakoupili nějakou památku na ZOO.

Když jsme čekali u východu ze ZOO na autobus, snažili jsme se rozehnat kupící se mraky. Foukali jsme, mávali rukama, ale asi málo. Nepomohlo to.

Než jsme autobusem přešli ke spodní stanici lanovky na Ještěd, spustil se velký liják. Chvíli jsme čekali v autobuse a během chvíle, kdy přestávalo pršet, jsme se rychle přesunuli k pokladně lanovky. Jeli jsme na dvě skupiny. Školáci nahoře při přechodu na samotný Ještěd zmokli. Obešli si vnitřní prostory kolem dokola, aby okapali, a přesunuli se do tamějšího bistra, kde si dali teplý čaj. Pak si už za sluníčka prohlédli Ještěd i z venku. Děti ze školky měly větší štěstí, když je pan průvodčí nechal v čekárně, kde si počkaly na konec deště. I ony si pak Ještěd prohlédly.

Projekt dětí ze základní školy

Výlet se nám všem moc líbil. A přivezli jsme si domů nejen suvenýry, ale i spoustu zážitků.

Ani školní družina nezahálela. I v letošním roce pokračovaly děti ve spolupráci s paní Stanislavou Lampovou z Mysliveckého spolku Bozkov. Rádi bychom jí poděkovali, že s dětmi tráví svůj volný čas. Děti se na setkání moc těší a mají vždy připraveno spoustu otázek.

Přes letošní nepřízeň počasí se podařilo plnit „vlastní tréninkový plán dětí“. Jedná se o poznávání míčových her, kdy využívají velké hřiště.

Na závěr roku je opět přichystané „rozloučení s předškoláky“, a to formou „cesta za pokladem“ s plněním úkolů s rodiči a závěrečným hledáním pokladu na zahradě MŠ, šerpováním a opékáním

špekáčků. Šerpování a předání knižního dárku proběhne i ve škole pro odcházející žáky 5. ročníku. I školní družina se bude loučit – vyrazí na tajnou stezku plnou dobrodružství zakončenou opékáním špekáčků.

Všem letos přejeme pohodové prožití letních měsíců, pevné zdraví a optimismus nejen do dalšího školního roku. V září opět na shledanou!

*Za celý kolektiv ZŠ a MŠ Bozkov Jana Valská,
ředitelka školy*

NĚCO ZE ŠKOLNÍ KUCHYNĚ

Fazolový guláš - 5 porcí

- 250 g fazole (bílé nebo červené – namočíme den předem)
- 60 g sádlo
- 1 – 2 ks cibule
- 250 g vepřové hovězí maso nebo uzenina
- 20 g rajčatový protlak
- paprika sladká mletá, kmín, pepř, sůl, majoránka, ..., veškeré koření dle chuti:)
- 1 kg brambory
- 1 – 2 ks rajčata
- 1 ks paprika
- 3 stroužky česnek
- 50 g hladká mouka

Postup:

Oloupanou cibuli nakrájíme nadrobno, osmahneme na sádle. Přidáme maso, které orestujeme, sladkou papriku, protlak, kmín, pepř, sůl a mírně podlijeme vodou. Oškrábané brambory nakrájíme na větší kostky a přidáme do připraveného základu. Po chvíli ještě vložíme pokrájená rajčata a papriku. Guláš zahustíme hladkou moukou podle potřeby. Dosolíme a dochutíme utřeným česnekem a majoránkou. Nakonec přidáme do měkka uvařené fazole.

NĚCO ZE ŠKOLNÍCH LAVIC (ŠKOLNÍ VÝLET)

Výlet do Liberce - Filip, 4. roč.

Ve čtvrtek 10. 6. se bozkovská škola vydala na školní výlet do liberecké ZOO a na Ještěd. V ZOO jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o různých zvířatech, jako např. že velbloud nechodí levá, pravá – pravá, levá, ale pravá, pravá – levá, levá. A že surikaty se staví jako na špičky nohou, aby se poohlédly po okolí, jestli nehrozí žádné nebezpečí. Bohužel v ZOO nebyli lachtani.

Když jsme přijeli na Ještěd, začalo strašně pršet a byla bouřka. Tak jsme počkali v autobuse. Za chvíli pršet přestalo a my jsme šli na lanovku. V půlce cesty nahoru zase začalo pršet. Jak jsme přijeli nahoru na Ještěd, tak pořád přšelo. Běželi jsme se schovat pod nájezd na parkoviště. Chvíli jsme tam čekali a pak jsme vyběhli na Ještěd. Zrovna tam byla svatba, takže jsme nemohli do restaurace, ale dostali jsme se

do bistra. Paní učitelka nám koupila čaj na zahřátí. Přestalo pršet, začalo svítit sluníčko a my jsme se prošli okolo a jeli lanovkou zase dolů. Cesta domů rychle utekla.

Výlet do ZOO a na Ještěd – Vít, 5. roč.

Jednoho dne se vydala jedna krásná škola a školka na výlet. Nejdřív jely do ZOO a pak... No, to se dozvíte za chvíli.

Když jsme vešli do ZOO, hned jsme si dali svačinku. Pak jsme se vydali okolo zeber, velbloudů, poníků, slona a žiraf až k hodinám, které když odbilo 11 hodin, byly jako orloj v Praze, jen s ptáky.

Když jsme došli k autobusu, jeli jsme na Ještěd. Když jsme tam dojížděli, zrovna začalo pršet. I tak jsme se vydali lanovkou na Ještěd. Když jsme docházeli nahoru, stihl nás velký déšť. Tak jsme šli do restaurace a tam nám paní ředitelka koupila čaj. Pak začalo svítit sluníčko a my si prohlédli hotel i z venku. Sjeli jsme lanovkou dolů. Domů do Bozkova jsme dojeli zdraví a šťastní.

Výlet do Liberce – Julia, 2. roč.

Byli jsme v Liberci v ZOO a na Ještědu. V ZOO byli zebry a antilopy, hned vedle byli velbloudi a poníci. Mně se tam moc líbilo a jsem ráda, že jsme do ZOO jeli. Na Ještědu, když paní ředitelka kupovala lístky, tak nás zastihla velká bouřka a déšť. Pak přijela lanovka a my jsme nastoupili. Nahoře to byl pěkný slejvák, že jsme si museli dát teplý čaj. Mně se tam moc líbilo.

Výlet do Liberce – Kryštof, 2. roč.

Naše třída jela na výlet do ZOO a na Ještěd. Bylo to tam moc krásné. A hlavně na Ještědu. V ZOO jsem viděl moc zvířátek. Vždycky když jedu lanovkou na Ještěd, tak si myslím, že Ještěd padá. Ale jenom se posunují mraky.

Výlet se mi moc líbil.

Celý výlet se mi moc líbil.

Pozn.: Dané osoby si své zvířecí protějšky vybraly samy:) A žádná zvířátka nepřišla k úhoně.

O školním výletu – Karolína, 4. roč.

Jednoho krásného dne se vydala bozkovská zvířecí škola do liberecké ZOO a lanovkou na Ještěd. Ale velbloudice Ela se rozhodla, že nepojede, protože v ZOO už byla. Bílý tygr Séba se strašně těšil, ale nemohl jet, protože jel se svým tátou na dovolenou. Lev Mára chtěl vidět velbloudy a červená panda Vítek gorily. Lachtan Pavel chtěl vidět tučňáky, ale ty tam neměli. Lvíce Gábi toužila po slonech, želvák Filip po lachtanech a já, zebra Kája, jsem se těšila na koně Převalského. Paní ředitelka surikata se těšila na svou surikatí rodinku.

Když jsme přišli do stanice lanovky, strašně jsme se báli, když bylo tak ošklivé počasí. Ale nahoře na Ještědu bylo hezky.

KNIHOVNA A VZDĚLÁVACÍ CENTRUM

Milí čtenáři,

je tu opět poutní číslo Bozkováčku a s ním příležitost podělit se o aktuální informace z naší knihovny. Je pravda, že v uplynulém pololetí se toho v knihovně mnoho neudálo, a to z důvodu jejího omezeného fungování. Proti uzavření knihoven v první covidové vlně však bylo tentokrát výhodou, že byl povolen bezkontaktní výdej knih. Ten byl v rámci naší knihovny zajištěn prostřednictvím výdejního okénka. Výdejní okénko fungovalo tak, že jste si pomocí internetového odkazu mohli najít dílo dle oblíbeného autora, názvu, tematiky. Vybranou knížku jste si následně objednávali prostřednictvím emailové adresy naší knihovny, s pomocí které jsme se domlouvali i na termínu vyzvednutí. Informace o omezeném fungování knihovny jste mohli a můžete i nadále sledovat v rámci facebookových stránek knihovny propojených s internetovou stránkou obce. Dále jsou informace průběžně aktualizovány na nástěnce v místním obchodě i na dveřích ZŠ. Knihovna je pro vás otevřena tradičně každou středu, od ledna však v novém čase, tj. mezi 16.00 a 18.00. Knížky si můžete nyní vybírat nejen osobně, ale i výše zmíněným způsobem, tj. prostřednictvím zmíněného internetového odkazu a emailové adresy.

Tímto bych chtěla poděkovat vám všem, kteří jste si i přes výše zmíněná omezení našli do knihovny cestu:) Nejen dospěláky, ale i děti bych chtěla dále informovat, že v případě zájmu bude knihovna otevřena celé léto. Pokud tedy nastane okamžik, kdy byste si chtěli zkrátit nějakou tu delší chvíli zajímavou knížkou, bude vám knihovna k dispozici v tradiční otevírací době.

V případě zájmu tak spolu můžeme vybrat nebo objednat knížku dle vašeho přání :)

Dětem se navíc přečtené knížky mohou hodit i do soutěže „Lovci příběhů“, kterou plánuji znovu spustit v novém školním roce. Pokud situace dovolí, setkáme se společně s malými čtenáři opět na přelomu září a října v rámci tzv. čtenářského okénka. Zde si tradičně popovídáme o oblíbených knížkách, autorech a dalších zajímavostech spojených s knihovnou.

Závěrem bych vám chtěla popřát krásné prožití nastávajících letních dnů a těším se brzy na viděnou:)

*Za knihovnu Bozkov
Martina Schwarzová*

Čekáme na pizzu! (Zprávičky ze ZŠ a MŠ Bozkov)

INFORMACE ZE SÁMOŠKY

Jelikož v Bozkováčku asi nebude moc článků o činnostech spolků z důvodu covidového omezení, rozhodla jsem se napsat několik informací o chodu naší prodejny.

Nyní již nejsme prodejna SD Jednoty Jilemnice, ale spadáme pod COOP Dvůr Králové. Jistě jste to všichni již zaregistrovali, stalo se tak na konci loňského května. Co se týče uspořádání uvnitř prodejny, zahráli jsme si škatulata, hejbejte se a někteří z vás stále hledají rohlíky na původním místě, kde na ně nyní koukají brambory a cibule. Jsem ráda, že se podařilo vyměnit osvětlení prodejní plochy, protože původní zářivky se kolikrát rozhodly, že už je to nebaví, a tak často třetina z nich nsvítala a na několika místech bylo tristní šero. Nyní nové ledky krásně osvětlily celý prostor a je to o něčem jiném. Snad jste si i všimli, že co se týče sortimentu zboží, je nabídka o mnoho širší, i když i tak je možné, že nenabídneme vše, co byste potřebovali.

Otevírací doba je stále od 7.30 do 11 hodin, pak následuje půl hodiny na polední přestávku, kdy je to čas nás prodavaček na přípravu a konzumaci oběda, abychom v 11.30 opět otevřely a byly vám k dispozici do 16 hodin. Jsme rády, když přijdete tak, abychom mohly v 11 hodin zamknout a stihly se v klidu najíst, jsme pak určitě příjemnější... Jen je třeba si uvědomit, že ačkoli je obchod otevřen do 16 hodin, pošta zavírá již v 15.30, a když se udělá uzávěrka, není možné již cokoli vyřizovat.

A nyní se vlastně dostávám k tomu, proč jsem tento příspěvek napsala. Ti, co k nám chodí často, vědí, jak to chodí, ale ti, co přijdou občas, tápou a jsou mnohdy rozčarováni. Začala bych pečivem. Máme stále objednávky od 4 pekáren (Integra, což je vysoká pekárna, Pekárna Schneider-Tanvald, Pekárna Semily a United Baikeris-Odkolek-Liberec). Pekárny v určitou dobu uzavírají svůj plán výroby na další den, a tak když někdo přijde po poledni a chce na další den objednat mimořádné množství pečiva nebo se dožaduje něčeho zvláštního, tak už je zpravidla pozdě. Hlavně co se týká vysoké pekárny, ta volá po 9. hodině, a tak změny není možné požadovat později. U Pekárny Semily je možnost celé dopoledne, ale jistota s každou další hodinou klesá. Odkolek bereme jen ve čtvrtek, kdy naši stálí zákazníci vědí, že bude kulatý chleba, který obdržel i ocenění a jsou na něj zatím slyšet jen slova

chvály. V nabídce jsou i takzvané zdravé chlebíky, které znají milovníci zdravého životního stylu, kde mám na mysli celozrnný špaldový chléb, večerní chléb plný bílkovin či chlebíček sportovní. Kdo bude potřebovat na oslavy věku, může volit celou nebo krájenou z Vysokého nebo ze Semil, hlavně včas!

Zeleninu nám vozí jiná firma, domnívám se, že je to trochu lepší kvalita, a hlavně že máme možnost chlazeného prostoru skladování. Zeleninu bereme v omezeném množství, protože musíme vycházet z toho, kolik jsme schopné prodat, musíme se chovat hospodárně. Kdokoli bude vědět, že chce třeba 5 kilo mrkve nebo 4 hlavy zelí či papriku na chlebičky, a chce mít jistotu, není nic snazšího než si to s námi domluvit, rády vyhovíme. Zde je ale opět časový termín - objednávka zeleniny se musí realizovat ve středu do 12 hodin a závoz je ve čtvrtek. Proto také ve čtvrtek odpoledne a v pátek ráno je u nás zelenina krásná a svěží...

Co se týče uzeniny, je to složitější. Máme mnoho dodavatelů, různé dny závozu a různé termíny na objednávky. Snažíme se vždy zajistit uzeninu, která je nabízena v letákové akci, ale některé druhy se neosvědčily nebo jsme s některým dodavatelem nevstoupily do kontaktu. Je třeba si uvědomit, že nikdo k nám nepojede jen se 2 šiškami salámu, a proto někdy volíme variantu radši nic než vzít příliš a riskovat, že se vše neprodá a bude se muset vyhazovat. Jsme příliš malý obchod, abychom si to mohly dovolit. Je sezóna grilování a opékání, a tak chci nabídnout, že nejrychlejší cesta mezi objednávkou a dodáním je bělská uzenina. Všichni víme, že se nejedná o lacinou záležitost, ale zároveň víme, že párek a špekáček od nich nemá chybu. Závoz je možný v úterý a ve čtvrtek (ne vždy se bere v oba dny), takže objednávky se realizují v pondělí a ve středu do 10 hodin. Takže budete-li chtít s přáteli

opékat, není problém si objednat a bude jistota.

V nabídce také bylo vakuované maso, ale i když se vzalo jen pár kousků, často skončilo s končícím datem spotřeby v domácnostech nás prodavaček. Takže jsme od nabídky ustoupily. Co se týká masa, je možnost mraženého, většinou kuřecího, ale i mleté vepřové, drůbeží sekaná, játra, sem tam nějaký polotovar a pak ryby v několika podobách.

Nechci se rozepisovat více o sortimentu, jen jsem chtěla nastínit, že je možné si leccos objednat, když se to udělá včas (a pokud dodavatel nezklame). Jak u potravin, tak i u drogerie nebo průmyslu. Do domácností se vám dostává náš akční leták (pozor - ne TUTY), tak víte, co se nabízí, i když tady nejsme stoprocentní. Leták s nabídkou průmyslu či sezónní hity bývá k dispozici na prodejně a objednání položky z

těchto letáků není také problém dojednat. Zásobuje nás velkoobchod z Nymburka, na rozdíl od prodejny v Jesenném, která spadá pod Novou Paku, čímž je možné vysvětlit některé rozlišnosti v nabízeném sortimentu, i když leták máme stejný.

Ještě bych se chtěla zmínit o chodu poštovní přepážky pošty Partner. Otevřeno pro zákazníky je od 11.30 do 15.30. To, že jsme za přepážkou již od 10. hodiny, neznamená, že pošta funguje. Před zahájením provozu je potřeba udělat několik operací, na které potřebujeme klid, a tak nejsme nadšené, když se dožadujete naší pozornosti. Výjimkou je prodej novin a časopisů, které si zapisujeme a dodatečně datluje do počítače během odpoledne. Mnozí z vás si jistě všimli, že když udeří půl čtvrté, mizí jedna z nás za přepážku, ať se děje, co se děje. Musíme udělat uzávěrku, která trvá kolem 20 minut. Hlavně v této době nás velmi ruší jakýkoliv rozruch, protože se počítají peníze a dělá se spousta na sebe navazujících kroků. Každé vyrušení totiž zvyšuje možnost chyby a z těch není lehké vybruslit. Není možné v této době odbíhat ke kase nebo uzeninovému pultu. Poštovní kurz má daný jízdní řád a na něj v Semilech navazuje další, který sváží zásilky na depa, proto není možné odložit uzávěrku pošty na dobu, až nebudou žádní zákazníci v prodejně. Proto prosím v době po půl čtvrté o trpělivost, protože vám bude k dispozici jen jedna z nás.

Na závěr chci zmínit existenci kamer na prodejně, které slouží nejen k záznamu v případě krádeže, ale zároveň natáčejí chování nejen nás prodavaček (pro případnou kontrolu od našich nadřízených), ale i chování zákazníků. Zde trochu narážím na občasně slovní střety ohledně používání zakrývání dýchacích cest. Záměrné nedodržování tohoto opatření je pro mě znakem člověka, který se chová bezohledně vůči ostatním. Nejen proto, že jako prodavačky máme respirátor na obličej celý den, ale i proto, že v momentě, kdy jedna z nás onemocní covidem, jdou ostatní do karantény a Bozkov bude bez prodejny i bez pošty. Někteří možná pokrčíte rameny, protože si běžně nakoupíte cestou z práce, ale stále je mnoho takových, kterým by tato situace zkomplikovala život.

A proto pevné zdraví všem a budme k sobě přívětiví.

Hana Lampová,

t. č. vedoucí prodejny v Bozkově

ZE ŽIVOTA BOZKOVSKÝCH SPOLKŮ

HASIČI

Máme za sebou další půlrok, který činnosti SDH Bozkov vůbec nepřál...

Po hodně dlouhé době jsme nemohli uspořádat ani jeden ples, stále je odložena valná hromada a omezena byla kompletně i další spolková činnost. Prostě špatná doba, která bere spoustě lidem energii i chuť do činností. Vše se trochu uvolnilo počátkem května a tím začal další extrém – rozhodnutí o sportování mládeže za daných podmínek s tím, že jsme měli 20 dní na to, připravit děti na jarní soutěže... Udělali jsme pro to maximum, čímž bych chtěl poděkovat všem vedoucím mládeže i rodičům, kteří také příležitostně pomáhají.

Na okresní sportovní přípravě dětí v Košťálově nás 22. května 2021 reprezentovala 3 družstva.

Dorost na krajském kole 2021

Starší A - měli moc pěkné obě štafety, škoda přešlapu na požárním útoku, ale takový je sport. Celkové 6. místo je solidní, dvě umístění na stupních vítězů ze tří disciplín je solidní výsledek.

Starší B - byl mix starších a naopak velmi mladých dětí, podařilo se jim dokončit všechny disciplíny. Nic jiného než pochvala není možná, jejich celkový věkový průměr byl spíše na přípravku než na starší.

Mladší A - spousta nováčků, na některých byla hodně vidět nervozita, což je normální, pokud běží svou první soutěž. Za mě dobré výkony, solidní umístění, ale hlavně ohromná perspektiva. Jestli tato parta vydrží, bude hodně dobrá.

Hned v neděli 23. 5. 2021 se následně konal okresní dorost v Poniklé, kde nás reprezentovala družstva kluků i holek a obě postoupila do krajského kola.

Okresní Plamen - starší děti

Krajské kolo dorostu se konalo 5. 6. 2021 v Jablonci nad Nisou. Bylo lehce netradiční, bez stovek a na jeden požární útok. Poprvé v historii nás reprezentovala dvě družstva, dorostenci i dorostenky. Pro kluky to byla premiéra a velká zkušenost. Chyb z nezkušenosti tam samozřejmě bylo dost, ale hlavně požární útok byl velmi povedený a nakonec kluci obsadili krásné 2. místo, což je, i s ohledem na jejich věkový průměr, velký úspěch. Takže spokojenost. U holek ty ambice byly trochu jiné, ale sportovní štěstíčko nám letos nepřálo. Den před soutěží se zranila Ája Dolenská a výpadek nejrychlejší slečny byl znát hlavně na štafetě, kde sice holky makaly, ale když se k tomu přidala i nějaká ta chybka, bylo o nepostupu rozhodnuto. Problém byl i při útoku na koši, ale vyrovnal to krásný nástřik, takže za útok v souhrnu pochvala. Podtrženo a sečteno, bylo z toho celkové 3.

Okresní Plamen - mladší děti

místo, když nás od postupu dělilo 0,55 vteřiny na štafetě. Nedá se nic dělat, je to sport, riziko zhoršení zranění Áji jsme nechtěli podstoupit a tak to je, myslím, správné.

Na konci června bude zahájena i sportovní sezona dospělých, v plné přípravě je i dětský tábor Borečov 2021. Máme velkou radost z velkého počtu malých dětí na našich trénincích a doufáme, že naše činnost se pomalu, ale jistě vrátí do normálu, snad už navždy...

Krásné prožití léta za hasiče přeje Karel Čermák ml., starosta SDH Bozkov.

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL BOZKOV

FOTBAL A

Kvůli zákazu jakékoliv sportovní činnosti na amatérské úrovni se začalo trénovat až po postupném rozvolňování. Za zpřísněných opatření proběhly první tréninky. Účast na nich byla průměrná. Musela se hlavně nabrat fyzička a také oprášit hra s balonem. Stav hřiště byl po dlouhé sportovní nečinnosti ve velmi dobrém stavu a počasí víceméně taky nahrávalo tomu, že se dalo trénovat na trávě. Mužstvo po Milanu Mayerovi přebral Roman Brožek. Panu Mayerovi tímto děkujeme za jeho služby a přejeme mu mnoho štěstí v jeho novém angažmá.

V přípravě jsme odehráli prozatím tři přátelská utkání a všechna na domácí půdě. První utkání bylo s týmem ze stejné soutěže, a to s Plavy. Po 90 minutách jsme se rozešli smírně po remíze 2:2. Oba góly dala nadějná hvězda bozkovského fotbalu Josef Balcar, jeden ze hry a jeden z přímého kopu. Další soupeř byl z Libštátu, přijelo mužstvo posilněné o několik hráčů z Košťálova. O góly domácích se postaral Vojta Hoffman a gólman v poli Roman Hykman. Bohužel díky spoustě nepřesností jsme nakonec prohráli o gól. Třetí zápas byl

proti smíšenému týmu ze Železného Brodu. I přes dvojité vedení hostů jsme nakonec brali všechny body my. Nejprve vyrovnával na 1:1 po rohovém kopu David Maleček, podruhé z penalty vyrovnal Jakub Mayer. O vítězný gól se postaral z přímého kopu Míra Jeník. Zápas byl hodně podobný utkání proti Libštátu, ale tentokrát se skóre jenom otočilo. Čeká nás ještě několik přípravných utkání v brzké době a samozřejmě dvakrát v týdnu trénink.

Kádr prozatím vypadá stále stejně, o možných příchodech či odchodech se bude teprve jednat, ale vedení klubu chce i postupně začít začleňovat mladé a nadějně odchovance do B týmu či případně A týmu. Pro příští sezónu máme cíl hrát důstojnou roli v 1. B třídě Libereckého kraje a úplně se vyhnout bojům o záchranu.

Nyní mi dovoluňte jménem svým a jménem celého klubu TJ Sokol Bozkov popřát vám příjemné prožití letních prázdnin, dovolených a bozkovské pouti a na shledanou na Cihelném poli.

Michal Nesvadba

FOTBALOVÝ "POTĚR" BOZKOVA

Zdravím všechny naše svěřence, jejich rodiče, prarodiče a fanoušky fotbalu. Po výzvě pana starosty: „Skoč, křídla roztáhneš cestou,“ jsem začal spolupracovat s dosavadním trenérem při vedení tréninků našich nejmenších fotbalistů. O probíhajících trénincích našich fotbalových nadějí si můžete přečíst v tomto článku.

Nábor fotbalistů přípravy, ve věku 5-7 let, proběhl na podzim roku 2020. Již při tomto náboru bylo zřejmé, že fotbal v Bozkově má budoucnost! Při náboru se podařilo zapsat 10 "hráčů", a to ještě s příslibem dalších příchozích, kterým se buď nehodil termín, nebo se pro případnou nemoc nemohli účastnit. Zápisem do přípravy byli podchyceni nejen budoucí talentovaní hráči z Bozkova, ale i z Jesenného. Bohužel, slibně rozjeté tréninky nám, stejně jako všem, zastavil covid. Příjemně, snad ještě více nežli samotný nábor, mne překvapila účast na prvních trénincích letošního roku. Objevily se další nové tváře se zájmem o sport. Pokud se našeho „potěru“ společně s mladšími žáky sejde na

trénink 15 a více, srdce trenérů, Zdendy Částka a Vojty Vacátka, zaplesají a připravená cvičení mají ten správný náboj. Trénink těch nejmenších dětí se snažíme vést nejen směrem k fotbalu, ale k všeobecnému pohybovému rozvoji, týmovému duchu a lásce ke sportu. Věřím, že děti sport baví, což je potvrzováno již zmíněnou vysokou účastí při našich setkáních.

Na závěr bych rád pochválil všechny mladé fotbalisty za snahu a nasazení při tréninku. Věřím, že takto budeme moci pokračovat a v blízké době se nám podaří domluvit i nějaké utkání, kde si děti budou moci natrénované dovednosti porovnat s hráči jiného týmu. Při této příležitosti bude prostor i pro fandění, které je nedílnou součástí každého fotbalového klání!!!

Bud'me zdraví a sportujme, je to to nejlepší na posílení imunity jak u dětí, tak dospělých.

Vojtěch Vacátka

RADOST Z POHYBU NAŠICH NEJMENŠÍCH

I když situace v letošním školním roce nebyla pro sportovce příliš příznivá, podařilo se nám po uvolnění uspořádat alespoň několik cvičení pro nejmenší děti. Všichni dobře víme, že pro děti je pohyb velkou radostí a je nesmírně důležitý pro jejich všestranný rozvoj. Snažíme se, aby hodiny probíhaly v různém prostředí a jejich náplň byla pokaždé jinak zaměřená. Sportujeme v tělocvičně ZŠ (pokud je to možné), na umělém trávníku, fotbalovém hřišti, hasičském hřišti, průlezkách na dětském hřišti... Při cvičení využíváme nejen všemožné sportovní pomůcky, ale dle situace i přírodniny, obrázky, víčka od PET lahví a mnoho dalšího, co nás napadne. Každé naše cvičení je tak pro děti neokoukané, nové a zdá se, že si ho náležitě užívají. To je pro nás největší odměna, vidět to nadšení a radost. Nejen proto už se moc těšíme na další školní rok a doufáme, že si ho užijeme s dětmi víc než letos.

Krásné léto přejí Klára Vodseďálková a Šárka Svobodová.

Děti při cvičení s vodou

JAK SE NEJEN SPORTUJE PO COVIDU...

Jak se nám ten půlrok přehoupl, opět držím v ruce tužku a přemýšlím, o co se s Vámi podělím ze své sportovní etapy.

Kdo by to byl řekl, že ten sajrajt covid-19 nám po roce stále stěžuje život. Ano, i v mém článku má covid svůj prostor.

Sedám ke článku po doběhnutých 10 kilometrech.

Cestou z Dolánek na Malou Skálu

Venku božsky, dítě ve školce a chvíle po okolí jen pro mě.

Snad máme to špatné období za sebou, a když nám konečně vykukuje to sluníčko, zaženeme chmury a nabere energii.

I mě to vše dohnalo ke chvílím smutku. Zavřená doma s dítětem, venku místo jara podzim, do práce zákaz tolik měsíců i na trénink crossfitu – nic. Tak jsem zvyklá trávit čas venku po výletech, sportovních akcích a kontakt s lidmi. Bohužel na mě působí i počasí a ty věčné deště a hlavně zima, to se tak nic nechce. Jaro v první i druhé fázi lockdownu jsem pravidelně cvičila doma, ale teď? Pořídila jsem si domu TRX i kettlebell, nevím, jak vy, co jste si tím prošli také, ale lenost - s tou já zápasím tedy neskutečně, dávám to za vinu právě covidu, který i mě dostihl v prosinci. Sice s lehkým průběhem, ale zato pocovidové následky mně daly trochu zabrat. Nejednou jsem slyšela, že jsem mladá a fit a mě to nedostane. A ejhle. Ztráta čichu a chuti mě trápí i po skoro půl roce, snad se mi vrátí někdy do normálu a nebudu tu květinovou-sladkokyselou-chemickou-odpornou pachut' cítit navždy:(Je to děs, když nepozřu mnoho oblíbených potravin a chuť z jídla mi nedělá radost. Po přečtení několika diskuzí vím, že v tom samozřejmě nejsem sama. Po 25 letech se mi probudil atopický ekzém, vlasy mi takto nepadaly ani po porodu. Za to fyzicka po porodu byla o mnoho lepší než teď. Nepříjemné zdravotní problémy, které zanechaly ránu i po psychické stránce. Tři měsíce jsem

do kopce funěla jak lokomotiva a pak jsem pomalu začala běhat. Jo, hlava by běžela, plíce kupodivu také, ale nohy, nohy ne, ty jsou jak z betonu a mé tempo nedávají. A tak jsem ze svých nároků slevila. Dřív jsem hltala kilometry na čas, víte z dřívějších článků, co závod, to na umístění. 10 km zvládnout pod 50 minut a každý trénink být rychlejší a lepší. A teď? Teď si užívám, že běhat vůbec mohu, běhám pro radost a kochám se klidem okolo sebe. Snažím se 2-3x týdně, hned po ránu, co odvedu dceru do školky. Mám pocit, že do svého běžeckého tempa před třetiletstvím se už nikdy nedostanu, ale třeba se mé staré já zase dostaví zpět.

Musím se tedy pochlubit sportovním nasazením naší tříletáčky. Asi podědila ty správné geny a v zimě už stála na lyžích, oblíbila si moc lední brusle. Momentálně miluje jízdu na kole, na kterém se naučila bez přidavných koleček během dvou dnů, a mé pobíhání za ní po vsi už nám nestačí. Vyrážíme rády na cyklostezku a dopřáváme si společné tempo z Dolánek na Malou Skálu (8 km) a zpět zatím vlakem. Ta radost v jejich očích, když mi ujíždí a já jí nestačím: D A tak se těšíme na naši tradiční cyklo dovolenou v jižních Čechách. Trénuje sama, ale i zapřažená na tažném, a tím má i svůj první výšlap na Valdštejn a 37 km v nohách. Dle jejího nadšení to vypadá na velkou cyklistku.

Chtěla bych lusknout prsty a vše, čím jsme si všichni museli projít, vymazat, ale i to špatné k životu bohužel patří a nás posiluje. Važme si tedy toho zdraví, co máme, lidí okolo sebe a užijte si krásné léto, co to půjde.

Vaše Svobodačky

Spolek stálého zdraví

Nový pomník v Bozkově

Spolek stálého zdraví bedlivě sleduje všechny aspekty současného života ve vší jeho rozmanitosti. Vědom si svých zásad tolerance až benevolence přistupuje s největší opatrností k hodnocení probíhajících událostí a jeho reakce byla a bohdá zůstane nanejvýš shovívavá, přesto jemným způsobem usměrňující. Proto se spolkový komitét pro povzbuzení občanské pospolitosti rozhodl vybudovat v Bozkově nový pomník. Myšlenka byla prezentována na patřičných kompetentních místech, kde byl úmysl rozsáhlé a pečlivě popsán a poté prozkoumán.

Věren své pověsti nekompromisního zastávce široké tolerance Spolek předem odmítl jakékoliv ztvárnění všech politických, filozofických, národnostních, medicínských, historických a jiných názorů a proudů. Tento požadavek byl zjednodušen do požadavku svobodného a neohrazeného vyjádření čehokoliv, ovšem s vyloučením negativní reakce kohokoliv. Zároveň byly z hodnocení vyřazeny materiály, jejichž výrobní technologie by se mohly dotknout citění těch, kteří s nimi nesouhlasí. Stejně tak byly nedovoleny formy akustické (znevýhodnění nedoslýchavých), analogicky i objekty optického charakteru.

Vznikl tím poměrně složitý problém pro výběr předmětného objektu při respektování všech vznesených kritérií. Požadavek by byl neřešitelný pro řadu hodnotitelů, nikoliv pro spolkový výbor pro výstavbu pomníku. Po vyřazení všech nevhodných objektů byl vybrán pomník, který musel pro nedostatek soutěžních objektů navrhnout a vybrat sám komitét Spolku stálého zdraví. Jeho členové se po hlubokém zamyšlení rozhodli pro jedinou možnou formu pomníku, která by se nedotýkala jemnocitu nikoho, nebyl vytvořen z nevhodného materiálu a neurážel svou ideou ani prvoka. Komitét se proto jednomyslně přiklonil k jediné možné formě. Tou hledanou formou je

neidentifikovaná myšlenka. Myšlenka, která nevyjadřuje nic. Nic, co by se mohlo kohokoliv a jakkoliv dotknout. Námitku, že taková myšlenka nemůže být žádnou myšlenkou, komitét odmítl s poukázáním na respektovaná současná hnutí v naší domovině i ve světě.

Nyní je forma pomníku před odsouhlasením. Zároveň se vybírá důstojné místo, které by dostatečně reprezentovalo velikost a nosnost myšlenky, respektive pomníku. V úvahu připadá, vedle jiných umístění, nároží sokolské zahrady tam, kde dříve stávala trafika. Tím by bylo nepřímo navázáno na mnohé skvělé myšlenky, které zde jistě byly v minulosti proneseny při nákupu denního tisku a tabákových výrobků.

Demonstrace jednoho ze zamítnutých návrhů,

název: „Došlo!“, autor: J. K. z Ú.

Za Spolek stálého zdraví zaznamenal Jaroslav Hlava.

LOUTKOVÉ DIVADLO

Původní název: Dramatický odbor TJ Sokol Bozkov
 Současný název: Sokolské loutkové divadlo v Bozkově
 První představení: 14. dubna 1931
 Přestávky v činnosti: 1971-1993
 Statistické údaje: 1955-1971 a 1993-2014
 v sezoně 3-4 představení s návštěvností 55 diváků

Bozkov je významně spjatý s ochotnickým divadlem, již od roku 1750 se zde pořádaly pašijové hry, které mají v Podkrkonoší silnou tradici, působil zde ochotnický spolek Tyl, divadlo se hrálo pod hlavičkou Sokola. Za druhé světové války, když byl Sokol zakázán, uchýlili se ochotníci pod hasičský spolek a hrálo se dál.

Na tuto bohatou divadelní tradici se napojili i loutkáři. Nedá se mluvit v plném slova smyslu o vzniku loutkářského souboru, protože loutková představení hráli členové dramatického oboru TJ Sokola Bozkov, kteří se věnovali jak činohře, tak loutkovým představením. A tato praxe se v Bozkově udržuje do současnosti. Rozhodnutí pořádat také loutková představení padlo v roce 1931. Od semilského řezbáře (Zdeňka Štyranda?) byly zakoupeny loutky vysoké 40-50 cm, místní krejčí a členky souboru je oblékli a hrálo se. První představení se konalo 14. dubna 1931 a hrál se Kuba Všehnosněd. V obecnstvu bylo 271 dětí, 55 dospělých diváků. Dekorace byly malované, konstrukce zhotovil bozkovský truhlář. Scéna se stavěla v předsálí – sborovně sokolovny a bylo ji třeba vždy postavit a zase uklidit. Hrál se obvyklý repertoár a představení se konala i za války.

Po válce ochotníci i loutkáři působili pod hlavičkou ČSM (1951-1955), od roku 1956 pod Osvětovou besedou a v roce 1991 se vrátili pod křídla Sokola. Na tom má lví podíl Vratislav Ouhrabka, náčelník Sokola, ale také principál ochotníků a loutkářů. Přestávka v činnosti byla způsobena přestavbou sokolovny, ale loutkáři se už do předchozího působiště nevrátili, hrají ve velkém zasedacím sále obecního úřadu. Tím jim odpadla nutnost stálého stavění a bourání scény. V sezoně sehrají tři až čtyři představení, z toho lze jedno označit jako premiéru. Loutky používají původní, přetrvává praxe jejich převlékání. V případě potřeby doplňuje sadu loutek místní řezbář Zdeněk Dvořák. Původní je i scénická konstrukce, byť prošla různými opravami a úpravami. Když původní dekorace dosluhují, maluje nové vnučka V. Ouhrabky Adéla Ouhrabková. Hraje se upravený starý repertoár.

Soubor čítá dvacet členů všech věkových kategorií. Po smrti principála Vratislava Ouhrabky (2009) se vedení souboru i nadále ujali členové rodiny Ouhrabkovy.

Na podzim letošního roku plánujeme po delší odmlce obnovit zkoušky loutkového divadla a nacvičit další představení, na které budete všichni včas srdečně zváni.

*Krásné prožití pouti a slunečné léto
 přeje za DS Jiří Doubek.*

MYSLIVCI

„Covidová“ epidemie negativně zasáhla i do činnosti mysliveckého spolku. Omezení epidemiologů nás připravila nejen o možnost uspořádat tradiční a veřejnosti hojně navštěvované akce jako svatohubertskou mši v našem kostele či myslivecký bál v sokolovně. Bránila nám i v konání společných lovů spárkaté (zejména černé) zvěře, když lov zvěře drobné (zajíce, bažanta) neprovádíme již delší dobu s ohledem na její nízké početní stavy. V neposlední řadě byla významně omezena možnost běžného sdružování členské základny spojeného se sdílením zkušeností nabytých při lovu, ale i péči o zvěř. Tato byla nicméně zvýšeným individuálním úsilím členů spolku i v uplynulém zimním období, na sních poměrně bohatém, zdárně zajištěna. Uvítali jsme možnost přiblížit tuto naši činnost žákům místní mateřské a základní školy nejen

formou prezentace v učebně, ale i exkurzí v náročných sněhových podmínkách přímo u jednoho z krmelců. Možná mezi nimi byl i někdo z budoucích členů našeho spolku, který je případným zájemcům o myslivost otevřen. Kromě běžné údržby krmelců a dalších mysliveckých zařízení (posedů apod.) se snažíme průběžně stavět i zařízení nová – před zimou byl takto zprovozněn jeden nový krmelec v lokalitě „Na Hrádku“.

Přejeme našim spoluobčanům vydařenou pouť (kterou snad již bude možné uspořádat) a příjemně strávenou dovolenou, našim dětem pak hezké prázdniny spojené s výlety a poznáváním naší krásné přírody.

Za myslivecký spolek Bohuslav Koube

ŽIVOT SE VČELAMI

Milí občané,
počasí nás stále může zaskočit svými proměnami a příroda, spolu s námi, se s nimi těžce srovnává. Prožíváme extrémně chladný a deštivý vstup do léta. Naše včelky mohou za pastvou vyletovat z úlů teprve tehdy, stoupne-li teplota ovzduší nad deset stupňů Celsia. Pokud ale i při této teplotě fouká silnější vítr a jsou časté studené deště, hmyz nelétá. A tak namísto aby včelky načerpaly zásoby na zimní období, které jim pak vyměníme za cukerný sirup, mají co dělat, aby se uživily. Pokud se situace nezlepší, nezbyde nám včelařům než je zakrmit, aby byly vůbec schopné vychovat generaci, která musí přežít zimu. Je naděje, že se počasí zlepší a budou moci získat sladinu z malin či med z lesa. Ten je ale podmíněný rozvojem mšic, což opět odvisí od vhodného počasí.

Zdá se, že k opylení ovocných stromů i přes horší podmínky částečně dochází, a tak snad nějaké ovoce bude. Opylovaly i včelky samotářky, které vyletují i za

horších podmínek, a budování úkrytů pro ně je chvályhodné. Dá se očekávat, že v krajích, kde je tepleji než v našem podhůří a kde mají lány monokultur, med získají. Tento med sice nedosahuje skladby medů směsných jako máme my, přesto je to med kvalitní. Je třeba se vyvarovat pochybných medů, které nekystalizují a bývají obyčejně zfalšované. Jejich konzumace asi neublíží, ale kýžený užitek nepřinese. Dá se očekávat, že svízelná situace bude falšovatelům nahrávat. Kdo se loni zásobil a tento med ještě má, neprohloupil. Dobře uzavřený med, skladovaný v chladu a suchu, si svoji kvalitu uchová.

Přejeme všem spoluobčanům dobré přežití složité zdravotní situace, která nás postihla. Doufáme, že nám a našim včelkám uchováte přízeň, i když vás tentokrát zřejmě nebudeme moci dostatečně medem zásobit.

Za bozkovské včelaře Zdeněk Myslivec

MEZINÁRODNÍ ROK JESKYNÍ A KRASU POKRAČUJE

Česká speleologická společnost jako jeden z podporovatelů Mezinárodního roku jeskyní a krasu organizuje letos řadu akcí pro veřejnost s touto událostí spojených. I naše bozkovská jeskyňářská skupina připravuje na podzimní měsíce sérii přednášek a exkurzí, na kterých bychom chtěli seznámit naše spoluobčany s problematikou krasu a jeskyní na příkladech z našich lokalit.

Kromě členských států Mezinárodní speleologická unie (UIS) se na podpoře Mezinárodního roku jeskyní a krasu podílí desítky mezinárodních a národních organizací. Všechny podporující organizace, stejně jako úplné a aktuální informace o Mezinárodním roce jeskyní a krasu naleznete na oficiálním webu IYCK: www.iyck2021.org.

Šťastné návraty přeje Vratislav Ouhrabka.

NIKDY JSME SI NEBYLI TAK BLÍZKO

Na úvod mi opět dovolte, vážení obyvatelé Bozkova, popřát Vám hezký letní den z Jesenného.

Přijde mi, jako by to bylo před chvílí, kdy jsem byl osloven, zdali bych nechtěl napsat příspěvek do vánočního vydání Bozkováčku. A ejhle, ono se chystá jeho letní vydání a byl jsem opět požádán, jako zástupce sousední obce, o další příspěvek. Zhostím se ho proto s radostí i určitou hrdostí, že tak mohu učinit. Právě zmíněná hrdost má kořeny v tom, že mé já je zhruba z jedné čtvrtiny tvořeno původem bozkovskou krví.

Rád bych navázal na můj poslední příspěvek z vánočního vydání, kdy jsem mimochodem zmiňoval sblížení našich obcí. Právě vzájemná fúze bude předmětem tohoto textu. Většina z Vás si již asi stihla všimnout, jakým způsobem se rozrůstají naše obce v oblastech směrem k Vraštilovskému potoku, který tvoří přírodní hranici katastrů Jesenného a Bozkova. Není to náhoda, neboť tyto oblasti nebyly dříve využity za účely osídlení a byly obdělávány zemědělci. Avšak v dnešní době, kdy je poptávka po stavebních pozemcích, kterých je nedostatek, je to vítaný vhodný krok. Za druhé mi dělá obrovskou radost, že se lidé vracejí na venkov, inovují ho a přináší sem mladou krev. Důsledkem toho všeho ve finále je, že si naše vesnice nikdy nebyly fyzicky tak blízko, jako je tomu dnes. Z okrajových obydlených částí to k sobě máme zhruba kilometr. I já jsem měl to štěstí a možnost získat stavební pozemek v části Jesenný-Vraštilov. Pro upřesnění, jedná se spíše o část bývalé slepičí farmy, která se zde historicky vyskytovala, neboť Vraštilov se fyzicky nazývá oblast pod silnicí směrem na

Bohuňovsko. Když se kolem sebe rozhlédnu, mám radost z toho, že je zde krásný výhled do krajiny, a těší mě i to, že až se jednou rozhodnu jít do Bozkova na pivo, nebudu to mít daleko.

Pryč s historickou záští mezi obcemi, kdy jsme si na jedné straně možná trochu záviděli základní devítiletou školu a z druhé strany jeskyně či kostel. Dnes je tomu spíše tak, že na školu můžeme pohlížet jako na historický monument z dob, kdy Jesenný byl průmyslová obec, jeskyně jsou zase přírodním bohatstvím, kterého bychom si měli vážit všichni, a kostel je chloubou okolí. Věřím však, že zmíněná zášť už je dnes brána spíše jako humor. Hmatatelných důkazů pro to existuje několik. Jedním z nich je

například to, že i přes komplikované zimní období plné zákazů a různých omezení jsme se symbolicky sešli na zamrzlém jesenském koupališti a odehráli s ohledem na opatření přátelský hokejový zápas Jesenný-Bozkov, jež jsme pojmenovali „Zmrzlá žába“. Zvítězilo zkušené mužstvo Bozkova, avšak řekl bych, že výsledek zápasu nebyl relevantní. Hlavním aspektem bylo stmelení a přátelská atmosféra onoho krásného dne. Dalším důkazem sblížení je i to, že naši obec doplnili dva obyvatelé původem z Bozkova a založili zde ve svých nových staveních rodiny. Proto mi dovolte přivítat mezi naše nové obyvatele Romana Vodsedálka a Honzu Huška s jejich rodinami. Bude nám ctí s nimi žít v jedné obci.

V neposlední řadě mi dovolte pozvat Vás na už tradiční motosraz, jenž se bude v Jesenném konat dne 10. 7. 2021 v areálu koupaliště. Bude se jednat již o 10. ročník, takže bude určitě co slavit. Vyjíždka je plánována tentokrát do Českého ráje a na pozdější čas jsou chystány soutěže. Večer zde zahraje hard rock/heavy metalová kapela Nanovor z Červeného Kostelce. Proto jsou zde všichni příznivci vůně benzínu a tvrdé muziky vítáni. A nejen ti!

Na úplný závěr bych Vám, vážení přátelé, rád popřál hezké počasí na bozkovskou pouť, které se dozajista zúčastníme, pohodové léto a doufejme, že následující období bude všeobecně již klidnější než doposud.

Mnoho zdaru a pevné zdraví!!

Petr Meixner ml.

DRAZÍ BOZKOVÁCI A PŘÁTELÉ BOZKOVA,

spisovatel Michael Quoist v knížce „Setkání“ napsal: *„Maminka odešla na okamžik od kočárku, a já jsem se přiblížil, abych uviděl živou Trojici, přebývající v čisté duši. Dítě spí, ručičky volně rozhozené na vyšívané příkrývce. Zavřená očička se dívají dovnitř a prsíčka se slabounce pozvedají. Zdá se, jako by mladý život šeptal: dům je obydlený. Pane, Ty tam jsi. Klaníme se Ti v tomto děťátku, které ještě nezhyzdilo Tvoji tvář. Pomož mi, abych se mu připodobnil, abych znovu našel Tvoji tvář a Tvůj život, tak hluboko zasunutý v mém srdci.“*

Každodenně z okna vidím nějaký krásný kočárek, který nese bohatství života. To malé dítě, které nám není schopné nic říci, ale jeho přítomnost nám šeptá: Dům je obydlený. Poskakuje po historických kostkách a jako by v každém nadskočení dítě cítí ten vzduch minulosti dějin, které je jako vlna přinesla do přístavu pokoje a štěstí. Kdyby k nám mohl promluvit každý kamínek, který dítě bere do rukou, dozvěděli bychom se o moudrosti minulosti, boji o svobodu, o práci, která byla dřinou na kamenité půdě, ale vždy dávala sílu a naději do budoucna. Nově postavený domek byl znamením... obec je obydlena.

Pane, Ty tam jsi přítomný.

Obdivuji sílu a kondici maminek, které s velkou vytrvalostí naběhají s kočárkem tisíce kilometrů, systematicky, jako by se připravovaly na profesionální závod, a jejich odměnou je úsměv dítěte nebo tiché pozvednutí srdce – dítě spinká.

Někdy se kočárek zastaví u sochy sv. Josefa, dítě si živě prohlíží jeho tvář, jako by uvidělo svého tatínka. Jeho ruce plné práce, ale i zajímavých zkušeností, vždy něco nového. Trošku více zašpiněné věci, šroubky, které jsou tvrdší než bonbóny, první jízda traktorem nebo na motorce a nakonec unavený, krásný spánek.

Pane, Ty tam jsi.

Tento rok, který je v církvi vyhlášený rokem sv. Josefa, se klaníme a děkujeme za výjimečný dar – „otcovství“. O něm psal krásně papež František v dopise „Muž snu“. Myslím si, že pro každé dítě, a doufám, že i pro maminku je tatínek ten muž snu, plný báječných nápadů, péče a schopný zajistit pocit bezpečnosti a věrnosti. Díky tomu můžeme říci, že život šeptá: Dům je obydlený.

Zvědavé dítě vytahuje ruce z kočárku, jako by hledalo ruce své maminky mezi dětmi. A přece je to sousoší Panny Marie Lasaletské. Maminky se slzou v oku, která si povídá s Melánií a Maximinem. Dává jim mateřskou radu, připomíná jim modlitbu Zdrávas Maria a Otče náš. Najednou se dítě cítí, jako by bylo v náručí své babičky, která vypravuje o bohatství víry,

procesích, které se konaly, poutích, na kterých dostávala od dědečka perníkové srdce, a večer, kdy při tanci u Dřevěnky zázračně už nic nebolelo. A i pro vnuka a vnučku se v kapse nejedna korunka na pout'ové atrakce našla. Na mládí se vzpomínalo a pokaždé se opakovalo: Za našeho mládí to bylo jinak, poslouchat se muselo, více práce se konalo a místo počítače za míčem se běhalo a víc hloupostí se tropilo. Nakonec se stejně řeklo: *Dnes to mladí mají složitější, na nic nemají čas.*

Zlatá naše mladá léta... Pane, Ty jsi tam byl.

Večer dítě zavírá oči na vyšívané příkrývce přírody a ticho bozkovské lásky srdcem proniká. U Matičky šumí voda, jako by mu zpívala ukolébavku. Bim bam, zvoní dva bozkovské zvony, jako by upozorňovaly na večerní modlitbu. Ticho, už nikdo nikde dítě modlitby neučí, a přece slza Matky hluboko v srdce proniká, zpěv poutníků dveře kostela otvírá, mladík překvapeně volá: *„Pane, Ty jsi ještě tady... pomoz mi, abych se ti připodobnil, abych znovu našel tvoji Tvář a Tvůj život, tak hluboko zasunutý v mém bozkovském srdci.“*

Moji milí, přeji Vám, ať nacházíme tu opravdovou bozkovskou tvář plnou lidského dobra, úsměvu a pomoci.

Tradičně Vás zvu na nadcházející poutě:

první pout' bude **4. 7. 2021**,

druhou oslavíme **15. 8. 2021**

a třetí pout' **12. 9. 2021**,

hlavní mše sv. jako obvykle v 10 hodin.

P. Krzysztof Mikuszewski MS

Z NEDÁVNÉ I DÁVNÉ HISTORIE BOZKOVA

PRO PAMĚTNÍKY – ROK 1971

Letošní rok probíhal ve znamení voleb do národních výborů všech stupňů, neboť poslanci, jejichž volební období se protáhlo na 7 let, toužili, alespoň někteří, po vystřídání. Naši obec zajímaly především do místního národního výboru. Rada MNV byla v tomto složení: A. Dlabola – předseda, A. Nosek – tajemník, J. Kurfírt – fin. komise, S. Hlava – st. komise, L. Lehký.

Činnost jednoty byla zaměřena hlavně na práce spojené s přestavbou sokolovny. Na pracích stavebních a s obstaráváním materiálu se nejvíce podílel pan Hrdlička. O zdar stavby se velmi zasloužil J. Jakubička, který se jako jediný zedník na stavbě plně podílel na klidném průběhu stavby.

V letošním roce cvičilo průměrně jen 13 dorostenek za vedení J. Skrbkové v tělocvičně zdejší školy.

Bylo uspořádáno 8 tanečním zábav včetně sjezdu bozkovských rodáků. V březnu byly uspořádány dětské lyžařské závody za účasti 24 dětí. Naše TJ měla 81 členů: 59 mužů, 20 žen a 2 dorostence.

25. 12. bylo uspořádáno poslední divadelní představení „Chudák manžel“. Při adaptaci sokolovny bylo zrušeno jeviště, které bylo vybudováno v roce

1922 a otevřeno hrou „Podzimní svítání“. Za dobu 50 let bylo sehráno na tomto jevišti 211 her a na 400 představení. Mimo toho zde bylo 16 představení pohostinských.

V dubnu byla uspořádána slavnostní beseda k výročí narození V. I. Lenina a během roku ještě dvě besedy o Sovětském svazu. Na druhou pouť byl uspořádán I. sjezd rodáků a přátel Bozkova, který se vydařil k naprosté spokojenosti návštěvníků i pořadatelů.

Zaměstnanci jeskyň a brigádníci, hlavně z řad externích průvodců, pokračovali na stavbě vstupní haly, kterou stavěli svépomocí. V srpnu odjelo s expedicí Romania do Rumunska 13 členů – jeskyňářů. Návštěvnost jeskyní i v tomto roce opět klesla a činila 34 823 osob.

Činnost ostatních spolků byla minimální a jejich předsedové nedodali potřebný materiál ke psaní kroniky.

V roce 1971 se narodilo 11 dětí a zemřelo 9 osob.

Z Kroniky Bozkova vybral J. Lampa st.

VÝZNAMNÉ UDÁLOSTI V DATECH KONČÍCÍM NA 1

- 121 – vystavěn Hadriánův val
- 321 – římský císař Konstantin zavedl 7denní týden a neděli jako svátek. Do té doby měli týden jen Židé a sváteční den sobotu.
- 921 – Drahomíra nechala zavraždit na Tetíně dvěma Varjagy svou tchyni sv. Ludmilu – 1 100 let
- 1121 – založení řádu premonstrátů, jejich hlavní klášter je Strahov v Praze
- 1321 – italský básník Dante Alighieri napsal Božskou komedii, bitva husitů a křižáků u Domažlic
- 1431 – upálena francouzská vojevůdkyně a vizionářka Jana z Arcu
- 1471 – zemřel český král Jiří z Poděbrad, král „dvojho lidu“, katolíků a podobojí
- 1521 – portugalský mořeplavec Fernando Magallanes obeplul Zemi
- 1621 – poprava 27 českých pánů, rytířů a měšťanů na Staroměstském náměstí v Praze
- 1721 – byl blahoslaven Jan z Pomuka, vikář, umučen králem Václavem IV.
- 1741 – Francouzi a Bavoři obsadili na půl roku Prahu
- 1811 – narodil se Karel Jaromír Erben, autor Kytice, archivář města Prahy
- 1821 – narodil se buditel, politik a básník Karel Havlíček Borovský, zemřel francouzský císař Napoleon Bonaparte v anglickém exilu
- 1851 – narodil se veřejně činný arcibiskup olomoucký Antonín Cyril Stojan
- 1891 – v Liberci se narodil Vlasta Burian, divadelní a filmový herec a režisér
- 1901 – František Dolenský a Jan Jiříč zde postavili cihelnu, dnes je zde fotbalové hřiště
- 1951 – narodil se bozkovský občan, vysokoškolský učitel Josef Jirásko, komunistická Čína okupuje Tibet
- 1961 – ruský letec, kosmonaut Jurij Gagarin jako první obletěl Zemi
- 1971 – zemřel v Letohradu bývalý zdejší farář P. Josef Hofmann, zasloužil se o kostel i obec
- 1991 – vybudován za hřbitovem vodojem pro obecní vodovod
- 2021 – zemřel anglický princ Filip, manžel královny Alžběty, dokončena rekonstrukce silnice z Podbozkova na Cimbál

FEUDÁLNÍ PÁNOVÉ BOZKOVA

Ve vánočním Bozkováčku jsme sledovali tragický konec rodu Smiřických a unáhlený útěk majitelky Bozkova Markéty Slavatové do zahraničí. Tam potom žila i se synem v největší nouzi.

Události v Čechách nabraly rychlý spád. Císařské vojsko obsadilo celou zemi. Císař Ferdinand II. se stal českým králem. Řada protestantských šlechticů byla uvězněna. Jejich majetek byl zkonfiskován buď celý, nebo jeho část. Byla zabavena i jejich konta v zahraničí. Mezi nimi i poklad Smiřických. Mnozí si prošli ve vězení i mučením. 26. 6. 1621 bylo 27 z nich popraveno stětím na Staroměstském náměstí. Také celý majetek Smiřických byl zkonfiskován. Celý rok čekal Bozkov a s ním i semilské panství na nového majitele. Všichni se dočkali 2. 11. 1622, kdy se majitelem panství i Bozkova stal Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna. Tak se Bozkov dostal do držení svého nejslavnějšího a nejvíce postaveného muže v císařství. Mezi majiteli Bozkova nenajdeme významnějšího, bohatšího a proslulejšího muže, než byl slavný Valdštejn. Narodil se v Heřmanicích na Hradecku. Jeho rodiče, členové Jednoty bratrské, brzy zemřeli. Jeho strýc Albrecht Slavata ho dal do jezuitských škol v Olomouci. Zde přestoupil na katolickou víru. Po škole hodně cestoval. Pobýval v Německu, Holandsku, Anglii a Itálii. Po návratu vstoupil do císařského vojska. Zúčastnil se bitvy na Bílé hoře, kde už v hodnosti plukovníka vedl vlastní jezdecký pluk a přispěl k porážce českých stavů. Při konfiskaci šlechtických majetků chytrě využil faktu, že jeho matka pocházela z rodu Smiřických, a tak se přihlásil o dědictví. Získal také poručnictví nad nesvéprávným Jindřichem Smiřickým a i pro něho žádal část smiřického majetku. V roce 1622 ale získal jen část tohoto dědictví. Císař si dost ponechal, Valdštejn dostal panství Jičín, Úlibice, Semily, Hořice, Hrubou i Malou Skálu, Trosky, Dub a Frýdštejn. Valdštejnovi připadly i veliké statky na Moravě, které zdědil po své první manželce Lidmile Nekšové z Landerka. Získal i velké věno své druhé manželky hraběnky Izabely Harrachové. Další statky a panství získával od císaře za své služby v armádě. Stal se generálem a nakonec i vrchním velitelem císařských vojsk. Byl povýšen na hraběte a hned nato na knížete. Když získal od císaře panství Frýdlant a Liberec a přikoupil další konfiskované statky a panství, dosáhla jeho država jedné desetiny celých Čech. Valdštejn se stal vévodou frýdlantským, ale protože byl knížetem, začal užívat název knížectví Frýdlantské. Z listiny ze dne 16. 1. 1624 vyplývá, že knížectví bylo samostatné. Císařské úřady zde neměly žádnou moc. Jediné pouto, které knížectví spojovalo s monarchií, byla povinnost platit daně. Jinak veškerá

moc, vládní a soudní, byla soustředěna v rukou knížete Valdštejna. Na 10 let byl Bozkov vytržen z Čech a byl součástí Frýdlantského knížectví. Hlavním městem knížectví se překvapivě stal Jičín. Valdštejn zde vybudoval velký zámek. Bylo to jeho hlavní sídlo. Jičín pak začal růst. Valdštejn

byl vynikající hospodář a organizátor. Velký zámek vybudoval i v Praze. V tomto paláci má dnes sídlo senát ČR. Valdštejn byl i skvělý vojevůdce. V pokračující válce svedl mnoho vítězných bitev s německými knížaty a porazil i vojska dánského krále. Valdštejnova armáda však v Německu hodně plenila i na území spojenců. Proto na žádost spojeneckých knížat musel císař Valdštejna odvolat z velení armády. V roce 1630 přišel protestantům na pomoc švédský král Gustav Adolf. Švédské vojsko vtrhlo do Německa a porazilo císařskou armádu. Ferdinandu II. nezbylo než poprosit Valdštejna a znovu ho jmenovat vrchním velitelem císařských vojsk. Valdštejn dokázal postup Švédů zastavit. Ale na radikální obrat ve válce císařská strana neměla. Nebyly peníze na posílení armády. Válka už trvala dlouho. Valdštejn musel na chod armády přispívat ze svého. Nakonec císařské vojsko bránilo i Frýdlantsko. Proto v roce 1627 prodal navarovské panství Gertrudě Lamottové z Frintropu. Ta mu pak musela platit daně jako svému knížeti. Svému plukovníkovi Mikuláši Desfoursovi postoupil v léno panství Hrubý Rohozec a Malou Skálu a do zástavy mu dal Semily a Sloupno. Vše místo platu. To bylo v roce 1628.

Jako vojevůdce byl Valdštejn geniální. Zvládal i bitvy, kde měl nepřítel početní převahu. Nechtěl zvítězit za každou cenu. Šetřil s životy vojáků. Včas poznal, že bitvu nevyhraje. Pak se ji snažil přerušit. Dokázal spořádaně ustoupit a zachovat si sílu a připravenost k dalšímu boji. Soupeři se nikdy nepodařilo jeho armádu rozpráshit nebo donutit k bezhlavému útěku. Válka se Švédy se protahovala. V klíčové bitvě, kde proti sobě stáli dva vynikající vojevůdci Valdštejn a švédský král Gustav Adolf, se situace nejprve lépe vyvíjela pro Švédy, ale později se boj vyrovnal. Ztráty byly na obou stranách, výsledek bitvy se nedal odhadnout. Valdštejn se rozhodl boj ukončit a nechal svoji armádu ustoupit

z bojiště. Král Gustav Adolf padl a švédská vojska se na čas z války stáhla. Valdštejnovi nepřátelé ho stále pomlouvali u císaře a tvrdili, že Valdštejn tajně vyjednává s nepřáteli, chystá se císaře zradit a chce se stát českým králem. Císař si uvědomil, že kdyby se Valdštejn spojil s německými protestantskými knížaty a Švédy a vytáhl proti Vídni, Habsburkové by padli. Proto svolil, aby byl Valdštejn odstraněn z vedení armády. Spiklenci ho pak 25. února 1634 v Chebu zavraždili. Nenašel se důkaz o jeho zradě ani o tom, že by se chtěl stát českým králem. Proč také. Už byl starší a neměl dědice. Ferdinand II. ale ztratil vynikajícího vojevůdce, za kterého neměl náhradu. Možná i proto se válka protáhla o dalších 14 let. Po Valdštejnově smrti byl jeho

majetek zkonfiskován. Knížectví Frýdlantské připadlo císaři a bylo zrušeno. Soudní i daňová správa přešla pod české království. Jednotlivá panství byla za odhadní cenu prodána generálům i přímým Valdštejnovým vrahům. Panství Hrubý Rohozec, Malou Skálu a Semily takto výhodně koupil generál Mikuláš Desfours. Takovým způsobem získali Bozkováci v roce 1635 novou vrchnost.

Dá-li Bůh, tak se příště seznámíme s rodem Desfoursů, který zde působil dalších 120 let.

*Příjemné prožití bozkovské poutě, krásné léto i podzim
přeje všem čtenářům Ludvík Kousal.*

RODINA STRÁNSKÝCH V BOZKOVĚ

Neteř, žijící v Liberci, objevila na internetových stránkách Českého rozhlasu zprávu o rodině Stránských za II. světové války v Bozkově a v tomto dokumentu je podle mých vzpomínek řada nepřesností a nejasností. Dosud žijící v Sao Paulu (Argentina) Monika rozená Stránská navrhla obec Bozkov na základě svých vzpomínek na zdejší pobyt za války na ocenění Spravedlivý mezi národy v jeruzalémském památníku Jad Vašem.

Její otec byl Žid a matka Rakušanka z Vídně, údajně zpěvačka či tanečnice v kabaretu. A že se přes nátlak nacistů nenechala s manželem rozvést, mu pravděpodobně zachránilo život. Byl dost vysoce postaveným bankovním úředníkem a je možné, že využil úplatnosti okupačních úřadů, mohlo též přispět německé občanství jeho manželky (od 13. 3. 1938 bylo Rakousko součástí Německa).

Do Bozkova se rodina přistěhovala asi v r. 1942 a bydlela v domě rodiny Havlových v prostředním ze tří domků u hřbitova. Kasanovi, kteří provozovali řeznictví, přilepšovali rodině Stránských mimo přidělový systém. Stránská často navštěvovali rodinu Bohuslava Lampy v čp. 34 (dnes Babcovi), který byl od r. 1942 do konce války starostou a byl v blízkosti živnosti Kasanových.

Stránská se v Bozkově nijak neskrývali, volně se pohybovali na veřejnosti a jistě byli přihlášení na obci a dostávali potravinové lístky. Otec rodiny byl zaměstnán jako lesní dělník, matka byla v domácnosti, byla hezkého vzhledu, blondýna, stejně jako dcera Monika. A že je nikdo z místních neudal? Pobývali zde s vědomím úřadů. Jinak tomu ani nemohlo být, navíc zde v březnu a dubnu pobývala na výcviku skupina asi padesáti příslušníků německých vojáků (spali na sále v hostinci u Farských), kteří zde cvičili v terénu. Monika už byla věkem ke škole, ale tehdejší řídicí učitel ji z obavy před nepříjemnostmi, či z nařízení úřadů nenechal zapsat k návštěvě vyučování.

Současná rodina dcery Moniky – rodina Stránských. Zdroj: iRozhlas.

Zda to bylo na jaře 1944 nebo 1945, není známo. Z žijících pamětníků vzpomíná na svou občasnou návštěvu u Stránských Zdeněk Myslivec. Chodíval k nim se svojí sestřenicí Květou Dlaskovou, která byla vrstevnicí Moniky. Zdeněk je s Monikou ve spojení, on píše česky, ona odpovídá anglicky, neb její čeština ani němčina není na patričné úrovni.

Stanislav Hlava st.

„JOSEF HÁDEK A SPOL.“

Bozkovák v čele politického procesu v 50. letech (pokračování)

V minulém Bozkováčku jsme se seznámili s první částí příběhu bozkovského rodáka, kněze Josefa Hádky, který byl v roce 1955 odsouzen na 14 let vězení. První část končila jeho odsouzením a převezněním do věznice Mírov.

Tato bývalá pevnost byla jedním z několika míst, kam byli odsouzení kněží posíláni. Komunistický režim se je snažil od ostatních vězňů oddělovat, aby na ně nemohli nábožensky působit. V té době zde již bylo uvězněno ke 200 kněží, kteří byli od ostatních muklů, jak si odsouzenci sami říkali, izolováni na zvláštním oddělení. Josef se zde opět setkal s p. Hofmannem a mnoha spolužáky a kolegy. Bylo zde i mnoho univerzitních profesorů, a tak zde vzniklo unikátní vzdělávací společenství. Kdokoliv něco uměl, vyučoval a přednášel pro ostatní. Kněží se společně modlili a sloužili mše, z hrozinek vyráběli víno, dokonce i vydávali týdeník, který se snažili distribuovat do dalších částí věznice. To vše ovšem ve volném čase a potají. Když je u toho přistihli, putovali do korekce. V Mírově patřily samoty u základů pevnosti k nejhorším z tehdejších kriminálů. U stropu bylo věčně otevřené okno, v létě z kamenných

stěn kapala voda, v zimě byly pokryté jinovatkou.

Hlavní náplní jejich „převýchovy“ byla práce ve vězeňských dílnách, na které byl upraven i místní kostel. Vězni zde lepením, šitím nebo broušením museli plnit tvrdou normu, jejíž nesplnění bylo sankcionováno menším přidělem jídla, zadržováním balíčků z domova nebo zákazem návštěv. A tak si vzájemně pomáhali, aby se i ti méně šikovní a pomalí nedostali do problémů.

Pokud mukl plnil normu a neměl žádný prohřešek, byla mu jednou za čas povolena řádně ohlášená návštěva. Ta se odehrávala za účasti dozorců, návštěvy a vězně oddělovalo pletivo. Josef v Mírově strávil, krom několika měsíců na léčení v brněnské věznici, celou dobu věznění.

9. května 1960 byla prezidentem Novotným vyhlášena amnestie, která se dotkla necelých dvou třetin z devíti tisíc tehdy ještě zavřených politických vězňů, mezi nimi i Josefa Hádky. Před propuštěním musel jako jiní podepsat prohlášení o naprosté mlčenlivosti o všem, o čem se v průběhu výkonu trestu dozvěděl s tím, že by se jeho porušením vystavil opětovnému stíhání. Ostatně i sama amnestie byla podmíněčná a za jakýkoliv přestupek se mohl do vězení opět vrátit a odsedět si zbytek trestu.

Tak jako většina propuštěných kněží nedostal státní souhlas pro výkon duchovenské činnosti, a tak se vrátil k rodičům do Bozkova do domku č. p. 194 ve stráni nad Kampeličkou. Díky příbuznému sehnal místo pomocného dělníka v OSP v Semilech, kde později i kvůli zhoršujícímu se zdraví pracoval v účtárně. Choval se opatrně, krom práce a občasné návštěvy kostela téměř nikam nechodil, nechtěl sebe a své okolí dostat do nových problémů. Věděl, že je sledován.

Zároveň s amnestií na něho STB založila složku, kterou její semilská pobočka hlavně v prvních letech po propuštění plnila desítkami zpráv. Z různých zdrojů se snažila podrobně zjistit, co „amnestant, bývalý farář Hádek“ dělá, s kým se schází, jaké má názory a plány. Dostala se dokonce i k jeho korespondenci. Poslední dochované záznamy k jeho osobě ve spisech STB jsou až z 80. let, tedy více než 20 let od propuštění.

To, že mu tehdejší režim nedovolil působit jako kněz, neznamenalo, že by jím nebyl, že by se jím necítil. Jedním ze základů kněžského života je sloužení mši. A tak je opět potají, jako dříve v kriminále, sloužil. Buď doma pro rodinu a nejbližší přátele, nebo i sám v raději zamčeném kostele, který mu propůjčoval tehdejší bozkovský farář B. Čálek.

Během uvolnění poměrů na jaře 1968 se začalo mluvit i o politických procesech z 50. let a nápravě tehdejších křivd. Dokonce kvůli tomu vznikl i rehabilitační zákon. Josef Hádek a většina lidí z jeho procesu si také požádali o soudní rehabilitaci. Po srpnové okupaci a nastupující normalizaci se však rehabilitace postupně zastavovaly a vyznívaly do ztracena. Všichni své nevyřízené žádosti vzali v 70. letech zpět.

Postupem let se u něj začaly projevovat zdravotní problémy. Trpěl roztroušenou sklerózou.

V roce 1982 mu zemřela maminka a on, již značně omezen v chůzi, dostal povolení se uchýlit jako duchovní správce k sestřím boromejkám do ÚSP v Podlesí u Ohnišťan na Hořicku a poté od roku 1988 do kláštera boromejek v Albrechticích na Moravě. Zde, již trvale upoután na invalidní vozík, žil až do roku 2009, kdy ve věku 87 let zemřel, a je tu také pochován.

Celý život měl k Bozkovu silný vztah, a i když žil část života jinde, stále se sem vracel alespoň v myšlenkách. Značnou část prostředků z odškodnění, kterého se mu dostalo po revoluci za roky vykonstruovaného věznění, věnoval na opravy bozkovského kostela. I přes všechny životní těžkosti si udržoval nadhled, humor a velkou trpělivost. Mnoha lidem pomohl a duchovně je ovlivnil na celý život.

Rehabilitace se spolu s ostatními odsouzenými z jeho procesu dočkal po pádu komunistického režimu, kdy dne 20. srpna 1990 Krajský soud v Ústí nad Labem prohlásil původní rozsudky za zrušené a trestní stíhání zastavil.

Stručně i osud ostatních z jeho procesu:

Podle podané přihlášky do Konfederace politických vězňů z jara 1990 se rehabilitace dožil i Ing. Josef Machač. Uvádí v ní, že byl vězněn v uranových dolech na Jáchymovsku a má z toho poškozené zdraví. Více informací se mi o něm nepodařilo zjistit.

Přihlášku podala i učitelka Jiřina Pýchová. Prosí v ní, že jí nejde o žádné výhody, jen o očištění dobrého jména. Amnestie jí zkrátila trest jen o 3 měsíce, většinu z 6 let prožila v tvrdém pracovním táboře Želiezovce na

Josef Hádek (na vozičku) se spolužáky a biskupem v roce 2000 (výročí 50 let od svěcení)

jižním Slovensku. Vrátila se pak domů k rodičům do Hroubovic a pracovala jako dělnice v továrně Botas, později jako vychovatelka. Žila velmi prostě a zbožně. Zemřela v roce 2011 v domově důchodců ve Skutči ve věku 91 let.

Jezuita Karel Šupa byl vězněn ve Valdicích. Po propuštění na amnestii pracoval jako brusič skla, později v administrativě. Zahynul při autonehodě v roce 1981.

Ing. Karel Lajka, který byl odsouzen i za údajnou sabotáž, se jako jediný vytrvale odvolával. Odvolací soud mu nakonec zrušil vinu za sabotáž, velezrada a dlouholeté vězení mu ale zůstalo. Byl poslán na Mírov, kde ale dlouho nepobyl. Rozvinula se u něho duševní porucha, výkon trestu mu byl přerušen a byl poslán do psychiatrické léčebny. Zde o něm veškeré zmínky končí.

Učitelka Marie Bambasová sice byla obvinění zproštěna, ale prokurátor se odvolal, a tak byla nakonec odsouzena na 2 roky. Po propuštění byla 4 měsíce v pracovní neschopnosti a poté pracovala jako pomocná dělnice v Praze. Jiné informace o ní jsem nedohledal, přihlášku do KPV si nepodařila.

Tolik ve zkratce k jednomu politickému procesu z 50. let, ve kterém byl nechtěnou hlavní postavou Bozkovák Josef Hádek. Doufejme, že podobné věci naše země již nikdy nezažije a tyto události budou jen momentem pro budoucí generace

Jan Hloušek

JAKÉ BYLO POČASÍ V BOZKOVĚ

prosinec 2020 až květen 2021

	Srážky		Průměrná teplota			
			ranní	odpolední	denní	denní 2020
Prosinec	29 mm	vody	1,5 °C	3,2 °C	2,4 °C	2,4 °C
Leden	76 mm	vody	-1,5 °C	1,2 °C	- 0,2 °C	1,5 °C
Únor	37 mm	vody	- 2,9 °C	3,7 °C	0,4 °C	4,0 °C
Březen	25 mm	vody	- 0,2 °C	7,8 °C	3,8 °C	4,7 °C
Duben	27 mm	vody	1,6 °C	10,7 °C	6,4 °C	9,8 °C
Květen	146 mm	vody	7,6 °C	16,5 °C	11,9 °C	12,3 °C

Od 1. 1. do 5. 5. 2021 spadlo 311 mm, průměr 62 mm vody na měsíc.

SNĚHOVÁ POKRÝVKA V ROCE 2020 - 2021

Prosinec	3. 12. 2020 – 2 cm sněhu (1 den)
Leden	7. 1. – 31. 1. 2021, nejvíce 20. 1. 2021 – 34 cm
Únor	15 dní sněhová pokrývka, 2. 2. 2021 - 21 cm
Březen	3 dny sněhová pokrývka, 21. 3. 2021 – 2 cm
Duben	6 dní ráno sníh, 8. 4. 2021 – 7 cm

Různé

Prosinec	- Štědrý den – celý den déšť, větrno, ráno 8,4 °C, odpoledne 6,6 °C 7× ranní mráz (6. 12. naměřeno - 6,9 °C) 4× celodenní mráz
Leden	- 21× ranní mráz (31. 1. naměřeno - 12,2 °C) 8× celodenní mráz
Únor	- 14× ranní mráz (15. 2. naměřeno - 14,3 °C) 8× celodenní mráz
Březen	- 17× ranní mráz (9. 3. naměřeno - 6,7 °C) 1× celodenní mráz, měsíc byl studený a větrný
Duben	- 12× ranní mráz (9. 4. naměřeno - 3,8 °C)
Květen	- deštivý (21 dní přšelo nebo přeháňky), větrno 18 dní, 6× bouřka 25. 5. – bouřka + kroupy!!, na loukách bylo bílo, teplota klesla z 14,5 °C na 5,4 °C 29. 5. – ve 12 hodin přeháňka z krup

Letošní rok začaly kvést pampelišky a třešně
5. 5. 2021, minulý rok začaly kvést o měsíc dřív
17. 4. 2020.

*Krásné, teplé léto a hodně zdraví
všem čtenářům Bozkováčku (bez koronaviru)
přeje Josef Dolenský.*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ZEMŘEL MATEMATIK DOC. RNDR. JOSEF JIRÁSKO, CSc.

Velice člověka mého věku trápí, že stále rychleji mizí dobří lidé kolem nás, kteří mě činili šťastným a jichž jsem si vážil. Zdá se mi, že minulost a současnost v mém vědomí jakoby splývaly, přičemž oba tyto fenomény, mládí i stáří, prožívám nejintenzivněji. Kdosi moudrý přirovnal náš život k mostu, po kterém kráčíme různým tempem a na jehož konci musíme všechno nechat. Ale jen někdo na ten konec odnese velké bohatství, bohatství svého ducha, svůj odkaz a příklad přítomným i budoucím. Už je to zástup skvělých lidí. Do něho patří i Josef Jirásko, absolvent semilského gymnázia a nejlepší matematik v historii školy.

Josef Jirásko se narodil 18. 2. 1951 ve Vysokém nad Jizerou, ale trvalým bydlištěm své matky, jež patřila do známé podnikatelské rodiny Posseltových, byl Bozkovákem. Na semilském gymnáziu studoval v letech 1966-1969, a tak maturoval v bouřlivém školním roce 1968-1969. V té době zde vyučovala matematiku a fyziku Miluše Volejníková (provdaná Ševerová), která navíc byla jeho třídní profesorkou a nadaného Josefa velice silně motivovala a pro matematiku nadchla. V roce 1969 byl nejlepším matematikem – středoškolákem ve Východočeském kraji a 9. nejlepším v Československu. I on se stal pro paní profesorku vzorem gymnazisty – matematika, takže hodnotící laťka znalostí z matematiky u všech studentů semilského gymnázia, pokud matematiku vyučovala Miluše Volejníková (Ševerová), byla nastavena hodně vysoko, a trojka na vysvědčení byla krásná známka.

Po gymnáziu nastoupil Josef Jirásko ke studiu na Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy, kterou absolvoval s výborným prospěchem v roce 1974. Za dva roky složil na MFF UK rigorózní zkoušku a získal titul RNDr., kandidáta věd (1980) a docenturu (1995). Profesně pak působil ve výzkumných ústavech a od roku 1992 byl zaměstnán na Katedře matematiky Stavební fakulty Českého vysokého učení technického (ČVUT) v Praze, kde přednášel matematiku a matematickou logiku. Externě vyučoval též matematiku na VŠE v Praze a na Přírodovědecké fakultě UK. Byl

členem komise pro rigorózní zkoušky v oboru algebra na MFF UK a též členem American Mathematical Society. Josef Jirásko byl publikačně činný vědec: je autorem vysokoškolských publikací a skript z matematické logiky, publikoval v odborných časopisech např. v *Mathematical reviews (USA)*, zabýval se studiem algebraických struktur, zejména pak asociativních modulů a okruhů. Přednášel na vědeckých konferencích matematiků nejen v Evropě, ale též v USA. Nebyl jen mimořádným matematikem, ale vynikal jazykovým nadáním, byl skutečným polyglotem a kromě angličtiny, ruštiny a němčiny se věnoval i španělštině, francouzštině, italštině a portugalštině. Ačkoliv žil přes 40 let v Praze, rád se vždy vracel do Bozkova a byl nejen jeho občanem, ale též aktivním členem Matice bozkovské, tedy spolku, jenž starostlivostí a péčí o barokní kostel Navštívení Panny Marie, poutní to místo s bohatou tradicí, naplňuje alespoň částečně odkaz osvětlené bozkovské osobnosti P. Josefa Hofmanna, kněze – mučedníka 50. let, od jehož smrti 14. 2. 2021 uplynulo 50. let.

V posledních letech jsem se s panem docentem vídal téměř na každém přímém přenosu z Metropolitní opery v New Yorku, a to v semilském kině Jitřenka. V kavárně jsme občas debatovali a vzpomínali. Imponoval mi svojí skromností, vřelostí, pokorou, laskavostí, slušností a moudrostí. A nezapomenu na jím připomenutý citát Louise Pasteura – zakladatele imunologie, po jedné zajímavé debatě o víře v Boha: Trochu vědy nás od Boha vzdaluje, hodně vědy nás k němu opět přibližuje.

Doc. RNDr. Josef Jirásko, CSc. zůstane vzácným člověkem navždy, protože na konci mostu života zanechal bohatství ducha, své dílo a odkaz, nám i budoucím.

Zemřel v Bozkově 20. 1. 2021 ve věku nedožitých sedmdesáti let.

Miloš Plachta

Poznámka redakce: Děkujeme Mgr. Miloši Plachtovi za možnost zveřejnění článku v poutním Bozkováčku 2021.

V období od ledna 2021 do května 2021

Narození občanů

Apolena Sluková
Václav Baudich
Julia Havranová
Václav Fuksa

Rozloučili se s námi

doc. RNDr. Josef Jirásko, CSc. (1951)
Hana Šprlíková (1948)
Josef Pánek (1958)

BOZKOVSKÁ POUŤ

3. - 4. července 2021

PROGRAM

Sobota 3. 7. 2021

Sportovní areál

09:00 TRADIČNÍ NOHEJBALOVÝ TURNAJ TROJIC

15:00 PŘÁTELSKÉ FOTBALOVÉ UTKÁNÍ

Tj Sokol Bozkov: Tj Sokol Bozkov – stará garda

Sokolská zahrada – taneční zábava:

20:00 RED HAT – dětská kapela z Bozkova

20:30 O-WAY – rocková kapela z Bozkova

22:00 OHŇOSTROJ

23:00 DJ MARVO, DJ BALY - LEGENDS

pouťová hudba pro všechny generace

02:00 Zakončení programu

Neděle 4. 7. 2021

**Bozkovská pouť – tradiční pouťové atrakce
na náměstí v Bozkově**

10:00 Mše svatá – kostel Navštívení Panny Marie

10:00 Dětské dílničky – park u kostela

11:30 DZIWISZWIANKY – polský lidový soubor

12:00 SEMILSKÁ 12 – dechová hudba

13:15 Ukázka cvičení DĚTI SOKOL BOZKOV

13:20 DISCO DANCE SMILEIS SEMILY

dětská taneční skupina

13:30 BIG BAND ŽELEZNÝ BROD

14:45 POUŤOVÉ PŘEKVAPENÍ PRO DĚTI

PÁJA PAPAGÁJA

16:00 NABOSO – vystoupení u Dřevěnky

Těšíme se na Vaši návštěvu a přejeme příjemnou zábavu.

BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce. Vydává obec Bozkov. Tel.: 481 682 169, www.obecbozkov.cz. Toto číslo vyšlo v červnu 2021 a bylo dodáno do každé bozkovské domácnosti zdarma. Uzávěrka dalšího čísla je 30. 11. 2021. Těšíme se na Vaše příspěvky, ve kterých můžete také vyjádřit svůj názor na dění v obci, nápady, kritiku, pochvaly...

Příspěvky, příp. připomínky, náměty apod. zasílejte na vodsedalkova.klara@seznam.cz.

Sestavila Klára Vodsedálková, k tisku připravil Vratislav Ouhrabka.

Foto: K. Čermák ml., J. Dolenský, J. Hlava, J. Hloušek, P. Meixner, J. Mikulička,

J. Ouhrabka, Š. Svobodová, J. Valská, K. Vodsedálková.

Kresby: děti z MŠ, žáci ze ZŠ a L. Nesvadbová.

Za podepsané příspěvky odpovídá autor.